Inventant noves danses

Per EloiA el ds., 08/09/2007 - 09:00

Gossos

-

El jardí del temps

Lletra original

Són les set del matíplou, mig llit s'ha refredatespero que avui sigui un bon dia.Fa temps que visc en un món diferent,em sembla que no m'he despertat.Sé que no ajuda gaire la meva actitudperó estic, com tu, atrapat,massa dies que no van enlloci no vaig bé, potser em faig gran.Inventant noves dansest'esperaré mirant el mar.Inventant noves dansest'esperaré si vols parlar.Sé que no n'hi ha prouen deixar passar el temps,també sé que ningú m'està jutjant.Sóc un ingenu si haig d'estar esperant,que l'ajuda que em fa falta no vindrà,ningú me la donarà. Ja ho saps.Inventant noves dansest'esperaré mirant el mar.Inventant noves dansest'esperaré si vols parlar.

Lletra traduïda

contemplatius en l’acció

La cançó parla de ser creatiu en la rutina del dia a dia. I és que l'home té aquesta tensió: és instint i programa rutinari pel dia a dia però alhora és un animal que no està determinat pels instints doncs és capaç de somniar, de projectar-se més enllà, d'aturar-se i mirar la pròpia història. Quan estem en pla idealista i somiatruites no som capaços d'aterrar i de lligar-nos amb la realitat. Anem passant per la vida com uns tasta olletes dembulant pel món de les idees. Quan, al contrari, estem en pla monògam no som capaços de relativitzar allò que fem. Toquem de peus a terra, anem "matant temes" a tort i a dret. Tenim una gran capacitat de treball però som incapaços de posar-hi el cor ni de trobar-hi sentit. No tenim més remei que viure tensionats entre aquestes dues polaritats: encarnats però mirant més enllà. A cavall entre l'acció i la contemplació: **contemplatius en l'acció.**

La cullereta i el savi (“l’Alquimista”, Paulo Coelho.)

Vet aquí que, una vegada, hi havia un mercader que va enviar el seu fill amb el més savi de tots els homes perquè aprengués el Secret de la Felicitat. El noi va caminar quaranta dies pel desert, fins que un dia va arribar a un castell molt bonic, al cim d'una muntanya. Allà dalt hi vivia el savi que buscava el noi. En lloc de trobar-hi un santó, el nostre heroi va entrar en una sala i hi va veure una gran activitat: tot de mercaders que entraven i sortien, gent que feia petar la xerrada pels racons, una orquestrina que tocava melodies suaus, i també hi havia una taula molt ben parada amb els plats més deliciosos d'aquella part del món. El Savi conversava amb tothom i el noi es va haver d'esperar dues hores fins que no li va tocar la tanda. El Savi va escoltar atentament el motiu de la visita del noi, però li va dir que en aquell moment no tenia temps d'explicar-li el Secret de la Felicitat. Li va suggerir que fes un tomb pel seu palau i que hi tornés d'aquí a dues hores. "Tot i així et vull demanar un favor", va dir el Savi per acabar, mentre li donava una cullereta de te on hi va abocar dues gotes d'oli. "Mentre caminis, porta aquesta cullereta i procura que no es vessi l'oli." El noi es va posar a pujar i baixar les escales del palau amb els ulls fixos a la cullereta. Passades les dues hores, va tornar en presència del Savi. "Vejam", li va preguntar el Savi, "has vist les tapisseries perses que tinc al menjador?, Has vist el jardí que el mestre dels jardiners va trigar deu anys en fer créixer?, T'has fixat en els pergamins preciosos que tinc a la biblioteca?" El noi, tot avergonyit, li va confessar que no havia vist res. Només s'havia preocupat de no vessar les gotes d'oli que li havia confiat el Savi. "Aleshores, torna-hi i coneix les meravelles del meu món". Li va dir el Savi. "No pots pas confiar en un home si no coneixes casa seva." Més tranquil, el noi va agafar la cullereta i va tornar a passejar pel palau, però aquesta vegada es va fixar en totes les obres d'art que penjaven dels sostres i de les parets. Va veure els jardins, les muntanyes que hi havia al seu voltant, la delicadesa de les flors, el gust amb què cada obra d'art estava col·locada al lloc més adequat. Quan va tornar en presència del Savi, li va explicar el que havia vist amb tots els ets i uts. "Però, on són les dues gotes d'oli que t'he confiat?", li va preguntar el Savi. En mirar la cullereta, el noi es va fixar que les havia vessades. "Doncs aquest és l'únic consell que et puc donar", va dir el Savi de tots els Savis. **"El Secret de la Felicitat consisteix a contemplar totes les meravelles del món sense oblidar les dues gotes d'oli de la cullereta"**